

TIKĖJIMO TIESŲ TILTAI

Metų sukaktys

Sukanka 145-eri metai, kai Kuliuose, Jūzintų valsčiuje, Zarasų apskrityje, 1877 m. spalio 30 d. gimė Pranas Kuzma, Lietuvos visuomenės veikėjas, savivaldos organizatorius. 1927–1931 m. – Ukmergės miesto burmistras. Mirė 1943 m. gegužės 6 d. Ukmergėje. Palaidotas Ukmergės kapinėse.

Sukanka 95-eri metai, kai Kliepšių kaime, Žemaitkiemio valsčiuje, Ukmergės rajone, 1927 m. spalio 5 d. gimė Kazys Mickus, bibliotekininkas. Nuo 1953 iki 1970 m. vadovavo Ukmergės viešajai bibliotekai. Mirė 2016 m. gegužės 25 d.

Sukanka 170 metų, kai Ukmergėje 1852 m. spalio 6 d. gimė Brunonas Abakanovičius, matematikas, fizikas, išradėjas, konstruktorius. Mirė 1900 m. rugpjūčio 29 d. Parc Saint-Maur (prie Paryžiaus).

Sukanka 155-eri metai, kai Jovgilų kaime, Lyduokių apylinkėje, Ukmergės rajone, 1867 m. spalio 10 d. gimė Feliksas Janušis, gydytojas, varpininkas, literatas, publicistas, vertėjas, kultūros veikėjas, lietuviškos spaudos platintojas, pirmojo astronominio lietuviško leidinio autorius. Mirė 1920 m. sausio 31 d. Kretingoje.

Sukanka 90 metų, kai Našiškių kaime, Alksnėnų apylinkėje, Vilkaviškio rajone, 1932 m. spalio 13 d. gimė Julija Kulbokaitė-Repečienė, poetė. Buvusi tremtinė. Gyveno ir kūrė Ukmergėje. Mirė 2019 m. spalio 14 d.

Sukanka 70 metų, kai Paželvų kaime, Ukmergės rajone, 1952 m. spalio 13 d. gimė Vytautas Papas, lengvaatletis (ėjikas), treneris. Mirė 2014 m. lapkričio 11 d. Vilniuje.

Sukanka 65-eri metai, kai Siesikuose, Ukmergės rajone 1957 m. spalio 14 d. gimė Rimantas Lenartavičius, imtynininkas, dziudo, savignyos treneris, Ukmergės sporto centro metodininkas-organizatorius.

Sukanka 70 metų, kai Šveicarijoje 1952 m. spalio 16 d. mirė Mečys Brazaitis, karo aviacijos kapitonas, topografas, fotografijos meistras. Antrojo pasaulinio karo metus M. Brazaitis praleido Ukmergėje, kur įsteigė ir vedė meninės fotografijos kursus. Gimė 1903 m. rugsėjo 14 d. Ukmergėje.

Ukmergės
Vlado Šlaito viešosios
bibliotekos inf.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Misijų savaitei Ukmergėje artėjant: „Tai – metas išsižiebt kad ir nedidelei šviesai žmogaus gyvenime.“

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Misijų savaitė Ukmergės Šv. apaštalų Petro ir Povilo bažnyčioje vyks spalio 17–23 d. Jos tema: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriusi“ (Mt 3,17).

Kas yra misijos? Kuo jos svarbios tikinčiųjų bendruomenei? Apie jų palaimingą laiką Dievo ieškantiems žmonių širdims pasakoja Kauno arkivyskupijos misionieriai – tėvai redemptoristai Peteris Hertelis ir Rastislavas Dluhy bei Tiberiados bendruomenės vienuolis kunigas Mišelis iš Baltriškių.

Kas yra misijos ir koks jų tikslas?

Misijos yra Visuotinės Bažnyčios uždavinys, kurį jai patikėjo Jėzus Kristus. Visi krikščionys yra siunčiami skelbti Gerosios Naujienos apie Dievo meilę ir išgelbėjimą Kristuje. Bažnyčioje yra įvairių konkrečių Evangelijos skelbimo programų. Viena tokių – parapijų misijos, arba kitaip – šventosios misijos. Kunigo kvietimu septynioms dienoms į parapiją atvyksta grupė vienuolių. Padedami pasauliečių misionierių, per įvairias programas jie sukuria erdvę norintiesiems susitikti su gyvuju Dievu. Parapijų misijų esmė – galimybė išgirsti gyvą ir veiksmingą Dievo Žodį bei patirti Bažnyčios bendrystę. Misijų tikslas – pažadinti žmonėse Dievo troškimą ir visa širdimi kreiptis į Jį. Mes jau turime nemažai patirties, kad tai įmanoma, nes misijos, dėl daugybės maldų, yra nepaprastai maloningas atsivertimo laikas.

Kanonų teisės kodekso 770-ajame kanone taip pat raginama, kad

Pašilės Šv. Barbaros bažnyčia mini 30-ąsias atšventinimo metines. Sovietmečiu šie maldos namai buvo paversti kino teatru, o prieš tris dešimtmečius grąžinti tikintiesiems.

Rugsėjo 25 dieną jubiliejinės sukakties proga šv. Mišias aukojo vienas pirmųjų šios bažnyčios klebonų kunigas Ričardas Rutkauskas. Jis gyvena ir kunigauja Vokietijoje, bet šiuo metu laikinai atvykęs į Lietuvą.

R. Rutkausko rūpesčiu prie bažnyčios buvo pastatytas klebonijos pastatas, o tikinčiųjų bendruomenei grąžintiems maldos namams parūpinti suolai, paveikslai, altorius, Kristaus kančios stotys ir kiti daiktai.

Po šv. Mišių atšventintos bažnyčios istorijos puslapius pervertė renginį vedusi Asta Daunoravičienė. Prisiminimais apie parapijos praeitį dalijosi vyriausiosios kartos choristė Onutė Tukačiauskienė. Ji atsiminė tuos laikus, kai iki sovietų okupacijos bažnyčia dar priklausė tikintiesiems, kai ji buvo uždaryta, kai griauta varpinė, ir jau nepriklausomybės atkūrimo laikus, kai

klebonai konkrečiu laiku pagal vyskupo nurodymus organizuotų pamokslus, vadinamus dvasinėmis pratybomis arba šventosiomis misijomis. Popiežius emeritas Benediktas XVI skatino organizuoti parapijų misijas Tikėjimo metais, popiežius Pranciškus – Gailėtingumo jubiliejaus metais, netgi su galimybe pelnyti visuotinius atlydus dalyvaujantiems.

Kokios temos bus aptariamos misijų metu?

Visos temos turi ką pasakyti šiandieniam žmogui. Misijos yra tam tikri dvasiniai pratimai, todėl temos turi tęstinumą ir laipsniškumą. Tai – esminės krikščioniško gyvenimo temos.

Pirmadienį, spalio 17 d., pradžioje tema „Dievas tavęs ieško“, nes Jam kiekvienas yra svarbus. Inicijatyva krikščioniškame gyvenime priklauso Dievui ir Jo meilei. Vėliau kalbėsime apie nuodėmę, atsivertimą ir Sutaikinimo sakramentą, kaip atgailos kelio kulminaciją. Pirmosiomis misijų dienomis vyks specialūs susitikimai su moterimis, vyrais, jaunimu bei vaikais.

Svarbu akcentuoti, kad krikščionybė nėra nuodėmės ir sielvarto religija, bet pirmiausia – gyvenimo, meilės ir džiaugsmo religija. Apie tai yra kitos misijų temos: „Jėzus – Gyvenimo davėjas“, „Atpažinti Kristų Eucharistijoje“, „Apie kokią meilę Jėzus kalba?“, „Marija – maldos žmogus“. Kančios ir kryžiaus tikrovė visuomet eina kartu.

Sekmadienio šv. Mišias aukos arkivyskupas Kęstutis Kėvalas. Misijų programos pabaigoje tradiciškai statomas kryžius bažnyčios šventoriuje ir suteikiamas specialus palaiminimas.

Kam skirtos misijos?

Tikintiesiems, kuriems reikia

Misijų savaitė vyks Ukmergės Šv. apaštalų Petro ir Povilo bažnyčioje.

padrąsinimo, ir žmonėms, kurie dar ieško Dievo arba Juo netiki, bet širdies gilumoje jaučia, kad egzistuoja meilė, gėris, prieš kuriuos nusilenkia. Jiems misijos gali padėti priartėti prie Dievo. Mums visiems reikia padrąsinimo, vilties, ir tai gauname iš Dievo Dvasios, kurią nuolat kviečiame per misijas. Misijos skirtos visiems – tikintiems ir netikintiems!

Misijų savaitės programa yra lyg pasiūlymas šiandienos žmonėms, kuriems sunku sustoti, pagalvoti apie svarbiausius gyvenimo klausimus: Iš kur aš esu? Kur einu? Kokia yra gyvenimo prasmė? Kas man gyvenime teikia ramybę ir džiaugsmą? Ko turėčiau atsikratyti? Ar Dievas gali man padėti? Ar galiu prie Jo priėti? Kai žmogus pradeda galvoti apie Dievą, jis jau meldžiasi ir tai yra geras pasiruošimas misijoms.

Reikėtų žinoti, kad misijų metu kunigai bus pasiekiami beveik visą dieną, nesvarbu, ar išpažinčiai, ar dvasiniam pokalbiui. Tai gali būti

būdas išsižiebt kad ir nedidelei šviesai, kuri toliau mus ves gyvenime.

Ką jūs manote apie misijų „sėkmę“?

„Turime skelbti, sėti Dievo žodį, o rezultatai yra Dievo rankose. Poveikis yra širdyse žmonių, kurie ateina, klausosi ir leidžia tam gėriui sudygti. Kai ką galima pamatyti iš karto, tačiau tikrieji vaisiai subręsta palaipsniui. Būna, kad ir po metų žmonės mums rašo, jog misijos buvo didelė palaima jų dvasiniame gyvenime, santuokoje, šeimoje ar parapijoje“, – sako tėvai redemptoristai P. Hertelis ir R. Dluhy.

Brolių ir seserų misijos Lietuvoje duoda vaisių. „Mes galime paliudyti, kad Baltriškės yra prisikėlimo žemė. Matėme jaunimą ir šeimas, atgaunančius viltį, prasmę, perinančius iš mirties į gyvenimą“, – sako vienuolis kunigas Mišelis (Michelis de Meulenaer), beveik 20 m. gyvenantis Lietuvoje.

Nukelta į 8 p.

Bažnyčia minėjo atšventinimo jubiliejų

į grąžintų maldos namų atidarymo iškilmes suplūdo minios žmonių.

Dabar bendruomenės gretos vėl retėja. Parapijos dabarties išpūdį ir ateities lūkesčius išsakė visiems sekmadienius švęsti linkėjęs bažnyčios klebonas kunigas Julius Grigonis.

Iškilmų metu koncertavo Mariaus Mikučionio vadovaujamas ansamblis „Šilojas“.

Apie šventę pasakojo parapijos narė, viena iš šio jubiliejaus organizatorių Erika Mikučionienė.

Pašilės Šv. Barbaros bažnyčios įkūrėjas – Vaitkuškio dvaro savininkas Mykolas Kosakovskis. Ji buvo pašventinta 1791 m. Šia proga statytojo giminaičio, Vilniaus pavyskupio Jono Nepomuko Kosakovskio pasakytas pamokslas tais pačiais metais buvo išleistas atskira knygele lenkų kalba.

Istoriniai šaltiniai byloja, kad iš pradžių bažnyčia buvo dvaro

Jubiliejinėse iškilmėse.

Nijolės Paškauskienės nuotr.

koplyčia, vėliau – Pabaisko parapijos filija. Ilgainiui bažnyčia ir gyvenvietė imtos vadinti Pašile.

Jos kunigas buvo Kosakovskių dvaro kapelionas ir gyveno dvare.

Nukelta į 8 p.

Apdovanojimai pareigūnams ir pilietiškiesiems ukmergiškiams – po bažnyčios skliautais

Ukmergės rajono policijos komisariato pareigūnai drauge su komisariato kapelionu Šarūnu Petrausku.

Dainiaus Vyto nuotr.

Vilniaus apskrities VPK Ukmergės rajono policijos komisariato kolektyvas paminėjo profesinę šventę – Angelų sargų dieną.

Švč. Trejybės bažnyčioje kunigas Šarūnas Petrauskas, rajono policijos komisariato kapelionas, kartu su kitais klebonais aukojo šv. Mišias už policijos darbuotojus, veteranus, jų šeimas.

Bažnyčioje vykusio šventinio minėjimo metu pareigūnus pasveikino rajono policijos komisariato viršininkas Saulius Kazlauskas ir rajono meras Rolandas Janickas.

Mero padėkos įteiktos Reagavimo skyriaus tyrėjai Jelenai Verzbickajai, Reagavimo skyriaus

vyriausiesiems patruliams Margaritai Čerškuvienei ir Gerardui Razumui bei Veiklos skyriaus vyresniajam tyrėjui Titui Pakniui.

Pasidžiaugta pareigūnų apdovanojimais, įteiktais spalio 4 d. Valdovų rūmuose vykusioje šventėje. Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato viršininko įsakymu už nepriekaištingą ir pavyzdinę tarnybinių pareigų atlikimą apdovanojami: antrojo laipsnio policijos pasižymėjimo ženklu „Už nuopelnus“ – Reagavimo skyriaus tyrėjas Sigitas Kalesnykas; pirmojo laipsnio policijos pasižymėjimo ženklu „Už nepriekaištingą tarnybą“ – Veiklos

skyriaus vyresnieji tyrėjai Alius Rasimavičius ir Marijus Milius bei Reagavimo skyriaus vyresnysis tyrėjas Kęstas Šveikauskas; antrojo laipsnio policijos pasižymėjimo ženklu „Už nepriekaištingą tarnybą“ – Veiklos skyriaus vyresnioji tyrėja Laura Bogdienė ir tyrėjas Osvaldas Novikas; trečiojo laipsnio policijos pasižymėjimo ženklu „Už nepriekaištingą tarnybą“ – Reagavimo skyriaus tyrėjai Liucija Gudelytė, Vitalius Jatkauskas, Reagavimo skyriaus vyriausioji patrulė Laura Sapkauskaitė bei Veiklos skyriaus vyresnioji tyrėja Lina Paknienė.

Vardinės dovanos įteiktos admi-

nistratorei Birutei Jasiūnienei, Veiklos skyriaus tyrėjui Deividui Ivanauskui bei vyresniesiems tyrėjams Egidijui Četrauskui ir Sonatai Kidikei, padėka pareikšta administratoriui Dovilei Žemaitytei.

Viršininko S. Kazlauskas ir mero R. Janicko padėkos išsakytos ir Dukstynos pagrindinės mokyklos moksleiviui Aurelijui Ašakai ir Ukmergės technologijų ir verslo mokyklos moksleiviui Petriui Aleksandriui Ničajui už tai, kad išgelbėjo skęstantįjį.

Taksi vairuotojui Vaidui Čėčiotai įteiktas pagrindinis „Pilietiškiausio ukmergiškio“ apdovanojimas. Vyras padėjo užkirsti kelią nusikaltimui.

„Pilietiškiausio ukmergiškio“ V. Čėčiota.

Suabejojęs, kad telefonas, kurį pristatė pirkėjui, perkamas sąžiningai, jo neatidavė ir pristatė į policiją. Vėliau pareigūnai išsiaiškino, kad „pirkėjas“ pardavėjui buvo nu-siuntęs fiktyvią pavedimo kopiją. Sumanus taksi vairuotojo dėka sukčiavimas buvo išsiaiškintas.

Informavo Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Komunikacijos poskyrio specialistė Asta Krogertienė.

UŽ inf.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Misijų savaitei Ukmergėje artėjant: „Tai – metas įsižiebtį kad ir nedidelei šviesai žmogaus gyvenime.“

Atkelta iš 7 p.

Kas yra redemptoristai ir kokia jų pagrindinė misija?

Esame misionierių ordinas, todėl pagrindinė mūsų misija yra parapijų (šventosios) misijos. Švenčiausiojo Atpirkėjo kongregaciją (toks tikslus mūsų pavadinimas) 1732 m. įkūrė šv. Alfonsas Liguoris, teisininkas ir didikas iš Neapolio. Šv. Klemensas Hofbaueris redemptoristams padėjo persikelti už Alpių. Šiuo metu ordinui priklauso daugiau nei 5 000 narių visame pasaulyje. Mūsų Bratislavos-Prahos provincijoje yra apie 50 narių, o Lietuvoje tarnauja-

me dviese.

Mūsų vienuolija vadovaujasi 130-osios psalmės eilute, kuri sako: „Viešpaties yra gerumas, ir jis didžiai galingas atpirkti.“ Savo provincijoje turime dvi misijų komandas, kurioms labai padeda misionieriai pasauliečiai – taip galime dar vaisingiau nešti Atpirkimo žinią tiems, kuriems jos labiausiai reikia.

Kas yra Tiberiados bendruomenė ir kas jai būdinga?

Tiberiados bendruomenė – vyrų ir moterų vienuolija, kurią 1979 m.

Lavaux-Sainte-Anne kaimelyje, Belgijos pietuose, įkūrė brolis Morkus. Tiberiados bendruomenės pavadinimas kilęs iš Palestinoje, Genezarete esančio ežero pavadinimo Tiberiada. Šį pavadinimą įkūrėjas pasirinko įkvėptas ištraukos iš Naujojo Testamento, Evangelijos pagal Matą, apie Petro ėjimą vandeniu (Mt 14,28).

Tiberiados broliai ir seserys vykdo savo misiją ir Lietuvoje nuo 2001 m. Jie įsikūrė Baltriškių kaimelyje, Zarasų rajone. Čia gyvena kaimo aplinkoje, meldžiasi, ypač vertina rankų darbą, priima žmones į rekolekcijas, jaunimą ir šeimas į stovyklas.

Šiandien Tiberiados brolių ir

sesių – jau geras tuzinas. Bendruomenės gyvenime svarbiausia – malda, broliškos meilės puoselėjimas ir jaunimo bei šeimų katalikiškas ugdymas. Bendruomenės tikslas – dovanoti Bažnyčiai šventų šeimų. Vienuoliai iš maldos bei broliškos bendrystės išsėina į misiją, kurią daugiausia skiria jaunimui ir šeimoms. Broliai ir seserys reguliariai keliauja po kaimus, miestus, mokyklas ir parapijas, ten, kur yra kviečiami.

Tiberiados bendruomenė garsėja savo paprastumu ir džiaugsmingu požiūriu į gyvenimą, mokėjimu ieškoti ir rasti Dievą netikėtose susitikimuose, misijų metu, gamtoje, bendruomenėje, sugebėjimu

būti aktuali bei arti žmonių.

Mums būdingas dėmesys broliškam gyvenimui, kuris yra atsivertimo vieta, jo kokybei, kad meilė cirkuliuotų taip, kaip ji cirkuliuoja Dieve tarp Švenčiausios Trejybės narių. Pasitikėjimas: leisti, kad Evangelija mus darytų paprastesnius. Keletas artimo meilės ir nuolankumo suvienytų brolių atveria stebinančias galimybes evangelizuoti. Mes taip pat trokštame nuolankiai atsidėti vienybės tarnybai ten, kur mus siunčia Viešpats.

Tikime, kad gausus atpirkimas išsilies ir Ukmergės mieste per Misijų savaitės programą Ukmergės Šv. apaštalo Petro ir Povilo bažnyčioje spalio 17–23 d. Nuoširdžiai visus kviečiame!

Ukmergės Šv. apaštalo Petro ir Povilo parapijos informacija

Atkelta iš 7 p.

1857 m. minima apleista, kiau-ru stogu bažnyčia. 1926 m. įkurta parapija.

Po Antrojo pasaulinio karo maldos namai buvo uždaryti, nacionalizuoti, o juose įrengta šokių salė. 1964 m. ten įkurtas kino teatras „Raketa“. 1966 m. Pašilė buvo prijungta prie Ukmergės miesto.

Lietuvoje atkūrus nepriklausomybę, 1992-ųjų rudenį bažnyčia gražinta tikintiesiems. Kelerius metus ji buvo rekonstruota, pritaikant vykdyti bažnytinę veiklą.

Iki pašventinimo bažnyčios administratoriumi buvo paskirtas tuomet Šv. apaštalo Petro ir Povilo bažnyčioje kunigavęs Viktoras Aukštakalnis.

Pastaruosius keliolika metų iki klebono J. Grigonio šioje bažnyčioje klebonavo Rimantas Laniauskas.

2015 m. spalio mėn. Pašilės

kapinėse vykdant archeologinius kasinėjimus grafo Stanislovo Kazimiero Kosakovskio (1837–1905) kapavietėje, aptiktas netikėtas radinys: po kapaviete atsivėrė 20 kvadratinį metrų ploto iš plytų sumūrytas rūsys su jame sukrautais beveik 12 karstų. Net neabejojama, kad dalis karstų su palaikais čia buvo perkelti 1962 arba 1964 m. iš Pašilės Šv. Barbaros bažnyčios, kai joje buvo įrengtas sovietmečio kino teatras. Pašilės Šv. Barbaros bažnyčia yra regioninės reikšmės architektūros ir dailės paminklas, 1992 m. įrašytas į LR Kultūros paveldo registrą.

Parengė Vilma Nemunaitienė

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Bažnyčia minėjo atšventinimo jubiliejų

Iškilmių metu koncertavo Marius Mikučionio vadovaujamas ansamblis „Šilojas“.

Pašilės Šv. Barbaros bažnyčios klebonas kun. Julius Grigonis.